
„Доживљаји мачка Тоше“, Бранко Ђопић

Током читања овог роман осећала сам велико узбуђење, јер нас писац све време води кроз различите авантуре које доживљава мачак Тоша и његова дружина.

На почетку приче сусрећемо се са деда Тришом који је одлучио да баци свог непослушног мачка Тошу јер је само правио штету и није било никакве користи од њега. Убацио га је у цак и кренуо према реци. На путу до реке често се обраћао мачку с претњом да ће га казнити. Тај део је био смешан јер су пролазници мислили да прича с цаком. Иако му је било доста мачка Тоше, деда Триши је било жао да га се отараси. Хтео је да га баци у реку али ниједна река није била одговарајућа. Једна је била плитка, друга дубока, трећа уска, а четврта широка. И тако је тражио изговоре и није желео да га баци. Било му је тешко да се одрекне свог мачка, које је био лењ, али је волео да лови мишеве. Због тога му је деда Триша био захвалан, али није могао да му опрости што му је крао сланину. На путу до реке деда Триша се запио, а мачак нестаје и пролази кроз разне авантуре, помаже псима и мишевима.

У тим доживљајима видимо да мачак није само лопов који мисли на храну већ и на друге око себе. Не треба судити на основу поступака већ на основу особина, јер неко је склон невољама као мачак, али је имао храбрости и велико срце да помогне псу и да га спасе од медведа. Зато му је деда Триша и опростио и заборавио све лоше поступке. А и мачак је схватио да му нигде не може бити боље него код куће.